

Anonymiseret version

Oversættelse

C-105/20 – 1

Sag C-105/20

Anmodning om præjudiciel afgørelse

Dato for indlevering:

27. februar 2020

Forelæggende ret:

Tribunal du travail de Nivelles (Belgien)

Afgørelse af:

3. februar 2020

Sagsøger:

UF

Sagsøgt:

Union Nationale des Mutualités Libres (Partenamut) (UNMLibres)

**Tribunal du travail du Brabant wallon (arbejdsretten i første instans i
vallonsk Brabant)**

Division Nivelles (afdelingen i Nivelles)

Femte afdeling

Dom [org. s. 2]

I SAGEN:

UF, [udelades],

sagsøger og adciteret sagsøger,

[udelades].

MOD:

1. A.S.B.L. PARTENA, Assurances Sociales pour Travailleurs Indépendants (den sociale sikringskasse for selvstændige),

[udelades]

første sagsøgte,

[udelades].

2. INSTITUT NATIONAL D'ASSURANCES SOCIALES POUR TRAVAILLEURS INDÉPENDANTS (INASTI) (den nationale sociale sikringsinstitution for selvstændige),

[udelades]

anden sagsøgte,

[udelades]

OG MOD:

UNION NATIONALE DES MUTUALITÉS LIBRES (PARTENAMUT) (UNMLIBRES), anerkendt forsikringsinstitution inden for obligatorisk syge- og invalideforsikring, [udelades], i det følgende benævnt »UNML« eller »PARTENAMUT«,

adciteret sagsøgt,

[udelades]

* * *

[udelades] [org. s. 3]

I. ANGIVELSER VEDRØRENDE PROCEDUREN

[udelades] [national procedure]

II. SAGENS GENSTAND

Ved stævning af 23. oktober 2006 har UF nedlagt påstand om, at ASBL PARTENA, UNMLIBRES (som PARTENAMUT er underlagt) og INASTI in solidum tilpligtes at betale et beløb på 2 041,91 EUR i fast barselsydelse til selvstændige erhvervsdrivende.

[udelades] [påstand om, at der træffes afgørelse om sagsomkostningerne]

III. DE FAKTISKE OMSTÆNDIGHEDER [udelades]

[udelades]

– [udelades] [**org. s. 4**]

– Ved dom af 11. maj 2017 forelagde nærværende domstol i en anderledes sammensætning

– [udelades]

– [udelades] Den Europæiske Unions Domstol [udelades] to præjudicielle spørgsmål [udelades]:

[udelades] [formuleringen af de præjudicielle spørgsmål, der er identiske med spørgsmålene i den dispositive del]

– [udelades]. [**org. s. 5**]

– Den 5. oktober 2017 (kendelse af 5.10.2017, OJ, C-321/17, ikke trykt i Sml., EU:C:2017:741) fastslog Den Europæiske Unions Domstol, at det var åbenbart, at anmodningen om præjudiciel afgørelse [udelades] ikke kunne antages til realitetsbehandling af følgende grunde:

– De faktiske omstændigheder i tvisten i hovedsagen er fremstillet på en meget mangelfuld måde. [udelades]

– I forelæggelsesafgørelsen angives ikke grundene til, at UF ikke kan modtage den faste ydelse inden for rammerne af barselsforsikringen for selvstændige.

– De relevante bestemmelser i tvisten i hovedsagen [udelades] [:] Den forelæggende ret har i sine spørgsmål henvist til kongelig bekendtgørelse af 20. juli 1971. Den forelæggende ret har imidlertid ikke i sin afgørelse redegjort for indholdet af de bestemmelser i denne bekendtgørelse, der kan finde anvendelse i hovedsagen.

– Den forelæggende ret har ikke med den fornødne præcision og klarhed redegjort for grundene til, at den finder, at denne fortolkning er nødvendig eller nyttig med henblik på afgørelsen af hovedsagen. Der er i øvrigt ikke redegjort for forbindelsen mellem EU-retten og den nationale lovgivning, der finder anvendelse på tvisten i hovedsagen.

Domstolen har fastslået [udelades]: »*Det skal imidlertid bemærkes, at den forelæggende ret bevarer sin mulighed for at indsende en ny anmodning om præjudiciel afgørelse, når den er i stand til at forelægge samtlige oplysninger for Domstolen, der gør det muligt for denne at træffe afgørelse (jf. i denne retning kendelse af 12.5.2016,*

Security Service m.fl., C-692/15-C-694/15, EU:C:2016:344, præmis 30 og den deri nævnte retspraksis).«

- Den 28. december 2018 anlagde UF sag ved nærværende domstol og præciserede, at det påhviler den ret, der har forelagt et præjudicielt spørgsmål for Den Europæiske Unions Domstol, at præcisere tvistens faktiske omstændigheder og den belgiske lovgivning.

[udelades]. [national procedure] [org. s. 6]

IV. RETLIGE BEMÆRKNINGER

A. Faktiske omstændigheder

[udelades]

Sagsøgeren foreslår, at følgende oplysninger forelægges for Den Europæiske Unions Domstol:

- 1 Mellem januar 2002 og december 2010 udøvede UF to erhvervmæssige aktiviteter og var samtidig omfattet af to forskellige ordninger:
 - Hun var lønmodtager på halv tid (50%) som assistent ved universitetet,
 - og hun havde en bibeskæftigelse som selvstændig advokat med beskikkelse i Bruxelles.

I denne periode betalte UF til ordningen for selvstændige erhvervsdrivende og indbetalte socialsikringsbidrag til ordningen for personer, der udøver selvstændig erhvervsvirksomhed som bibeskæftigelse.

Idet der blev taget hensyn til størrelsen af hendes indkomst som selvstændig, blev disse bidrag imidlertid ikke beregnet på grundlag af en bibeskæftigelse som selvstændig erhvervsdrivende, men på grundlag af ordningen for personer, der udøver selvstændig erhvervsvirksomhed som hovedbeskæftigelse, dvs. et beløb på 4 234,16 EUR for 2006.

- 2 Den 1. marts 2006 fødte UF et barn [udelades].
- 3 I sin egenskab af lønmodtager oppebar hun i maj 2006 en barselsydelse på 3 458,54 EUR brutto.

Dette beløb blev beregnet på grundlag af ordningen for lønmodtagere, dvs. 82% af lønnen for hendes [beskæftigelse] på halv tid ved universitetet de første 30 dage og derefter 75% af denne løn i de følgende to måneder.

Barselsydelsen dækker således kun en del af UF's erhvervsmæssige beskæftigelse, nemlig hendes beskæftigelse som lønmodtager, og svarer i den foreliggende sag til ca. 1 000 EUR netto om måneden i tre måneder.

UF vil for så vidt angår sin selvstændige virksomhed ikke modtage nogen barselsydelse og skal ikke blot ophøre med at arbejde, men også fortsat indbetale sociale bidrag som selvstændig erhvervsdrivende, idet man ikke er fritaget for at betale disse bidrag under barselsorlov.

Det faktisk modtagne beløb ligger således langt under den indkomst, som UF havde tidligere, når der tages hensyn til hendes løn fra universitetet og hendes indtægter som advokat. **[org. s. 7]**

I de ni måneder af 2006, hvor hun arbejdede (i de øvrige tre måneder havde hun barselsorlov), modtog UF 11 274,02 EUR brutto som løn fra universitetet og 27 480 EUR brutto i advokatsalær.

[udelades]

- 4 For at opnå tilstrækkelig dækning under sin barselsorlov indgav UF [udelades] i sin egenskab af selvstændig erhvervsdrivende en ansøgning om tildeling af den faste ydelse inden for rammerne af barselsforsikringen.

Denne faste ydelse udgør et bruttobeløb på 2 041,91 EUR.

Hverken PARTENA, PARTENAMUT eller UNMLIBRES efterkom denne ansøgning.

I perioden, der er dækket af denne ydelse, havde UF imidlertid forbud mod at udøve nogen form for erhvervsmæssig aktivitet.

UF var på barselsorlov, og da hun holdt hele sin orlov op til og efter fødslen, arbejdede hun ikke i tre måneder, dvs. fra ultimo februar 2006 til medio juni 2006.

I denne periode fortsatte hun imidlertid med at indbetale sine sociale bidrag som selvstændig erhvervsdrivende, eftersom størrelsen af disse bidrag beregnes kvartalsvis (UF havde arbejdet som selvstændig indtil udgangen af februar 2006 og fra medio juni 2006).

- 5 Ved skrivelse af 4. september 2006 rettede UF's advokat henvendelse til PARTENA vedrørende ansøgningen om tildeling af den faste ydelse inden for rammerne af barselsforsikringen.

PARTENA svarede ved skrivelse af 25. september 2006, at UF's gensidige forsikringsselskab havde udbetalt barselsydelsen.

UF klagede over denne afgørelse [udelades] den 23. oktober 2006.

- 6 Den 25. oktober 2006 sendte PARTENAMUT en blanket til UF med henblik på udbetaling af barselsydelse i henhold til ordningen for selvstændige.
- 7 Den 9. november 2006 bekræftede PARTENA over for UF's advokat sit afslag på at udbetale barselsydelsen. [org. s. 8]

Ved stævning [udelades] af 23. oktober 2006 har UF nedlagt påstand om, at ASBL PARTENA, UNION NATIONALE DES MUTUALITES LIBRES – herefter UNMLIBRES (som PARTENAMUT er underlagt) og INASTI in solidum [udelades] tilpligtes at betale et beløb på 2 041,91 EUR i fast barselsydelse til selvstændige erhvervsdrivende.

[udelades] [påstand om, at der træffes afgørelse om sagsomkostningerne]

- 8 [udelades]
- [udelades]. [nationale processuelle aspekter]
- 9 Ved dom af 11. maj 2017 bestemte arbejdsretten i første instans i vallonsk Brabant, afdelingen i Nivelles:
- [udelades]
 - Før der træffes afgørelse i sagen, forelægges Den Europæiske Unions Domstol [udelades] to præjudicielle spørgsmål [udelades]:

[udelades] [org. s. 9] [udelades] [gengivelse af ordlyden af de præjudicielle spørgsmål]

Retten vil henvise til denne analyse af de faktiske omstændigheder.

B. De retlige rammer for det præjudicielle spørgsmål

1. Fast ydelse inden for rammerne af barselsforsikringen og en passende ydelse

Sagsøgeren har nærmere anført [udelades]:

- I Belgien udspringer den sociale sikringsordning i udgangspunktet af den »bismarckske« tradition. Den er i det væsentlige udformet som en »forsikring«:
- 1° Den dækker arbejdstagere og deres familier mod følgerne af, at de mister deres arbejde, dvs. i tilfælde af arbejdsløshed, uarbejdsdygtighed, arbejdstagerens død, og at arbejdstageren når pensionsalderen.
 - 2° Ordningen finansieres gennem sociale bidrag, der betales af arbejdstagerne og arbejdsgiverne.

- 3° Den er åben for personer, der har bidraget til finansieringen af den, dvs. som har arbejdet og indbetalt bidrag i den krævede periode.
- 4° Den forvaltes af repræsentanter for arbejdstagerne og arbejdsgiverne.

»Forsikringsprincippet« har konsekvenser for arten af retten til ydelser og for bidragspligten.

For det første er **ydelserne en godtgørelse for bidraget til finansieringen af ordningen**. I princippet er erhvervelse af rettigheden således kun undergivet to spørgsmål: Har arbejdstageren bidraget tilstrækkeligt til finansieringen? Er forsikringsbegivenheden indtruffet? Der findes ganske vist en lang række regler for denne rettighed. Men eftersom systemet er udformet på denne måde, tages der ikke hensyn til betingelser, der bl.a. vedrører fortjeneste eller behov.

For det andet **garanterer indbetalingen af bidragene, at forsikringen dækker i tilfælde af, at forsikringsbegivenheden indtræffer**. Den giver ret til ydelser. Det samme gælder præmier i forbindelse med private forsikringer. En arbejdstager, der har betalt sine bidrag, kan derfor påberåbe sig en subjektiv ret til sociale ydelser, således som disse er fastsat i lovgivningen. Derimod har arbejdstageren ikke nogen subjektiv ret vedrørende bidragene og kan hverken gøre krav på tilbagebetaling eller på en ydelse, der svarer til de indbetalte bidrag.

Den sociale sikringsydelse i forbindelse med barselsorlov [org. s. 10]

- 2 I Belgien er barselsorlov omfattet af den lovpligtige sygeforsikring. I belgisk retspraksis (forfatningsdomstolen, dom af 28.3.2013, nr. 51/2013) har man allerede haft lejlighed til at fastslå, at den belgiske lovgivning vedrørende den lovpligtige sygeforsikring er i strid med forfatningens artikel 10 og 11, idet den ikke tillader, at en arbejdstager, der arbejder på halv tid som lønmodtager og på halv tid som selvstændig, kan være uarbejdsdygtig i kun den ene af de to stillinger, idet den pågældende arbejdstager er forpligtet til at ophøre med hele sin erhvervsaktivitet, selv om årsagen til, at den pågældende er uarbejdsdygtig, udelukkende udspringer af den ene beskæftigelse.

I henhold til belgisk ret findes der to forskellige ordninger alt efter arbejdstagerens erhvervsaktivitet, og hvorvidt den pågældende er omfattet af den sociale sikringsordning for lønmodtagere eller selvstændige.

I forbindelse med godtgørelser til lønmodtagere gælder følgende relevante bestemmelser i belgisk ret:

- **For det første bestemmes det i lov af 14. juli 1994 om obligatorisk syge- og invalideforsikring**, at der udbetales en såkaldt »barselsydelse« til lønmodtagere på betingelse af, at de er ophørt med enhver form for erhvervsaktivitet (artikel 113).

- For det andet bestemmes det i kongelig bekendtgørelse af 3. juli 1996 til gennemførelse af loven om obligatorisk syge- og invalideforsikring (i den affattelse, der var gældende på daværende tidspunkt): *»Barselsydelsen fastsættes til 79,5% af den mistede løn, jf. artikel 113, stk. 3, i den koordinerede lov, i de første 30 dage af barselsorlovsperioden, således som denne er fastsat i den koordinerede lovs artikel 114 og 115, og til 75% af samme løn fra den 31. dag i denne periode.*

I de første 30 dage af perioden til beskyttelse under barsel modtager de berettigede, jf. artikel 86, stk. 1, nr. 1, litra a) og b), i den koordinerede lov imidlertid en barselsydelse på op til 82% af ovennævnte mistede løn, uden at lønbegrænsningen i ovennævnte artikel 113, stk. 3, finder anvendelse.« [i artikel 216] [udelades]

For så vidt angår selvstændige erhvervsdrivende gælder følgende relevante bestemmelser i belgisk ret:

- Artikel 94 ff. i kongelig bekendtgørelse af 20. juli 1971 om indførelse af en sygeforsikring og en barselsforsikring for selvstændige erhvervsdrivende og medhjælpende ægtefæller (der har været i kraft siden den 1.1.2003) bestemmer, at selvstændige erhvervsdrivende tildeles en fast barselsydelse.
- Følgende bestemmes imidlertid i artikel 97 i denne kongelige bekendtgørelse: *»Barselsydelsen nedsættes med det beløb, som den berettigede har krav på i henhold til den koordinerede lov om obligatorisk syge- og invalideforsikring af 14. juli 1994 (de i artikel 93 omhandlede ugers barselsorlov).«*

I hele barselsorlovsperioden er den selvstændige erhvervsdrivende forpligtet til fortsat at betale sine sociale bidrag og således bidrage til finansieringen af ordningen for selvstændige erhvervsdrivende. **[org. s. 11]**

For så vidt angår situationen for en arbejdstager, der både betaler bidrag som lønmodtager og som selvstændig erhvervsdrivende, findes de relevante bestemmelser i kongelig bekendtgørelse af 20. juli 1971. I denne bekendtgørelse udelukkes personer, der udøver selvstændig erhvervsvirksomhed som bibeskæftigelse, fra at modtage barselsydelser med den begrundelse, at de ikke betaler bidrag som selvstændige erhvervsdrivende med dette som hovedbeskæftigelse (hvilket ikke er tilfældet i den foreliggende sag), og at de i princippet oppebærer ret til barselsydelse i henhold til en anden social sikringsordning.

Artikel 3 i kongelig bekendtgørelse af 20. juli 1971 indeholder følgende undtagelse:

»Følgende personer er omfattet af den forsikring, der indføres ved denne bekendtgørelse:

1° selvstændige erhvervsdrivende, der er omfattet af kongelig bekendtgørelse nr. 38 af 27. juli 1967, med undtagelse af [...]

b) omfattede personer, som i henhold til artikel 12, stk. 21, i nævnte kongelige bekendtgørelse ikke er forpligtet til at betale noget bidrag eller kun skal betale et nedsat bidrag) (min fremhævelse).

Beløbet, som personer, der udøver selvstændig erhvervsvirksomhed som bibeskæftigelse, skal betale, er fastsat i artikel 12, stk. 2, i kongelig bekendtgørelse nr. 38 af 27. juli 1967 om den sociale sikringsordning for selvstændige, der har følgende ordlyd:

»En person, der ud over den aktivitet, der medfører, at den pågældende er omfattet af denne bekendtgørelse, sædvanligvis og hovedsageligt udøver anden erhvervsmæssig virksomhed, er ikke pligtig at betale bidrag, såfremt dennes erhvervsmæssige indkomst som selvstændig erhvervsdrivende, der er optjent i det i artikel 11, stk. 2, omhandlede bidragsår, ikke når op på 405,60 EUR. Når indkomsten overstiger 405,60 EUR, betaler den pågældende følgende årlige bidrag [...].«

Det bestemmes således, at en person, der som bibeskæftigelse er selvstændig erhvervsdrivende, ikke er pligtig at betale bidrag eller nedsatte sociale bidrag.

Herved tager kongelig bekendtgørelse af 20. juli 1971 ikke hensyn til den faktiske størrelse af de sociale bidrag, som den selvstændige erhvervsdrivende har indbetalt, og den gør det således ikke muligt at tage hensyn til den faktiske situation, som en person, der som bibeskæftigelse udøver selvstændig erhvervsvirksomhed, befinder sig i, selv om den pågældende befinder sig i samme situation som en person, der udøver selvstændig erhvervsvirksomhed som hovedbeskæftigelse, og som indbetaler bidrag i henhold til den primære sats.

I øvrigt henvises der i kongelig bekendtgørelse af 20. juli 1971 til selvstændige erhvervsdrivende, som betaler et nedsat bidrag, hvilket ikke er tilfældet for personer, der udøver selvstændig erhvervsvirksomhed som bibeskæftigelse, som skal betale bidrag, der beregnes på samme måde som de bidrag, som personer, der udøver selvstændig erhvervsvirksomhed som hovedbeskæftigelse, betaler, med den begrundelse, at deres indkomst overstiger en vis grænse (som ændres hvert år).

2. Grundlaget for uligheden in casu: kongelig bekendtgørelse af 20. juli 1971

UF har nærmere anført [udelades]:

- 1 Den kongelige bekendtgørelse af 20. juli 1971, som PARTENA anvender som grundlag for ikke at tildele UF barselsydelse, kan ikke finde anvendelse. Den er nemlig i strid med princippet om forbud mod forskelsbehandling og med bestemmelserne om beskyttelse under barsel. [org. s. 12]

Den kongelige bekendtgørelse af 20. juli 1971:

- (1) indfører forskelsbehandling mellem kvinder, der som bibeskæftigelse udøver selvstændig erhvervsvirksomhed på deltid (men som betaler bidrag som kvinder, der udøver selvstændig erhvervsvirksomhed som hovedbeskæftigelse), og kvinder, der som hovedbeskæftigelse udøver selvstændig erhvervsvirksomhed på deltid, idet kvinder, der som hovedbeskæftigelse udøver selvstændig erhvervsvirksomhed på deltid, oppebærer den fulde barselsydelse, mens kvinder, der som bibeskæftigelse udøver selvstændig erhvervsvirksomhed på deltid, men som betaler bidrag som kvinder, der udøver selvstændig erhvervsvirksomhed som hovedbeskæftigelse, ikke oppebærer barselsydelse.

Denne forskelsbehandling skal undersøges sideløbende med beskyttelsen under barsel som fastsat i direktiv 92/85/EØF af 19. oktober 1992 om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af sikkerheden og sundheden under arbejdet for arbejdstagere, som er gravide, som lige har født, eller som ammer, og som kræver bevarelse af lønnen og/eller oppebærelse af en passende ydelse for arbejdstagerne under barselsorloven. Kun kvinder, der som hovedbeskæftigelse udøver selvstændig erhvervsvirksomhed på deltid, modtager en passende ydelse

- (2) indfører en direkte forskelsbehandling mellem arbejdstagere, der arbejder på fuld tid, og arbejdstagere, der arbejder på fuld tid og kombinerer lønnet beskæftigelse med selvstændig erhvervsvirksomhed, idet kun førstnævnte tildeles en passende ydelse.

- 2 Under sin barselsorlov modtog UF barselsydelse i henhold til lov af 14. juli 1994 om obligatorisk syge- og invalideforsikring. Konkret oppebar hun en procentdel af sin løn beregnet på grundlag af hendes arbejde som lønmodtager på halv tid, dvs. et bruttobeløb på 3 458,54 EUR, der dækkede tre måneders barselsorlov, altså et nettobeløb på ca. 1 000 EUR om måneden.

I samme periode (og indtil december 2010) betalte hun fortsat sociale bidrag i sin egenskab af selvstændig erhvervsdrivende med dette som bibeskæftigelse. De sociale bidrag, der betales i denne forbindelse, beregnes på grundlag af selvstændig erhvervsvirksomhed som hovedbeskæftigelse (dvs. et beløb på 1 058 EUR pr. kvartal).

Under sin barselsorlov oppebar hun imidlertid ikke længere nogen indtægt som selvstændig erhvervsdrivende, eftersom hun var ophørt med at arbejde for at passe sit barn under barselsorloven.

Som anført ovenfor er den selvstændige erhvervsdrivende under hele barselsorloven desuden forpligtet til fortsat at betale sine sociale bidrag, så meget desto mere når barselsorloven, som det var tilfældet med UF, strækker sig over to

kvartaler (første og andet. kvartal 2006), hvor den selvstændige erhvervsdrivende arbejder både før og efter barselsorloven.

For at supplere sin erstatningsindkomst som arbejdstager på halv tid indgav UF derfor en ansøgning om barselsydelse på grundlag af kongelig bekendtgørelse af 20. juli 1971 om indførelse af en sygeforsikring og en barselsforsikring for selvstændige. [org. s. 13]

- 3 PARTENA afslog ansøgningen med den begrundelse, at artikel 97 i ovennævnte kongelige bekendtgørelse bestemmer, at barselsydelsen nedsættes med det beløb, som den berettigede har krav på i henhold til den koordinerede lov om obligatorisk syge- og invalideforsikring af 14. juli 1994.

Såfremt PARTENA's argumentation lægges til grund, kan en kvindelig arbejdstager, som har ret til godtgørelse fra syge- og invalideforsikringen (i den foreliggende sag barselsydelse), der har flere deltidsstillinger (i den foreliggende sag som lønmodtager og selvstændig), og som betaler sociale bidrag for hver af sine stillinger, kun få udbetalt nedsat barselsydelse og kun for en af deltidsstillingerne (i den foreliggende sag en nedsat del af hendes løn som lønmodtager).

Den samme arbejdstager er i øvrigt forpligtet til at ophøre med enhver form for beskæftigelse, men hun har ikke ret til en barselsydelse, der dækker hele hendes arbejdsindsats.

Det følger af det ovenstående, at en nedsat barselsydelse, der tildeles en kvindelig arbejdstager, der har to deltidsbeskæftigelser, og som betaler sociale bidrag for hver af disse beskæftigelser, ikke kan anses for at være en ydelse, der er fastsat på et sådant niveau, at den pågældende arbejdstager kan forsørge sig selv og sit barn under gode sundhedsbetingelser og med en passende levestandard.

Ved at afslå at udbetale den faste godtgørelse til UF har PARTENA forhindret UF i konkret at modtage en passende ydelse til dækning af hendes barselsorlov, selv om hun faktisk betalte bidrag til sociale sikringsordninger som lønmodtager og som selvstændig erhvervsdrivende.

Retten tilslutter sig disse forklaringer fra sagsøgeren.

Retten er af den opfattelse, at de besvarer bemærkningerne fra Den Europæiske Unions Domstol, som ved kendelse af 5. oktober 2017 afviste anmodningen om præjudiciel afgørelse [udelades], idet det var åbenbart, at den ikke kunne antages til realitetsbehandling [udelades] [gentagelse af begrundelserne for Domstolens afvisning af anmodningen].

Vi erindrer desuden om, at Den Europæiske Unions Domstol afsluttede sin kendelse med følgende formulering: »Det bemærkes imidlertid, at den forelæggende ret fortsat har mulighed for at indgive en ny anmodning om

præjudiciel afgørelse, når den er i stand til at fremlægge alle de oplysninger for Domstolen, som gør det muligt for denne at træffe afgørelse.» [org. s. 14]

Retten mener, at dette er tilfældet: Som allerede fastslået giver de forklaringer, der er afgivet af sagsøgeren, svar på bemærkningerne fra Domstolen, som forelægges de to præjudicielle spørgsmål, der gengives herunder.

AF DISSE GRUNDE:

Forelægger retten

[udelades]

1) Den Europæiske Unions Domstol følgende to præjudicielle spørgsmål:

[1)] »Tilsidesætter kongelig bekendtgørelse af 20. juli 1971 om indførelsen af en sygeforsikring og en barselsforsikring for selvstændige arbejdstagere og medhjælpende ægtefæller artikel 21 og 23 i chartret om grundlæggende rettigheder, Rådets direktiv 92/85/EØF af 19. oktober 1992 om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af sikkerheden og sundheden under arbejdet for arbejdstagere, som er gravide, som lige har født, eller som ammer, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/54/EF af 5. juli 2006 om gennemførelse af princippet om lige muligheder for og ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv (omarbejdning), direktiv 86/613/EØF af 11. december 1986 om anvendelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder i selvstændige erhverv, herunder i landbrugserhverv, samt om beskyttelse af kvinder i selvstændige erhverv i forbindelse med graviditet og barsel, samt rammeaftalen vedrørende deltidsarbejde, gennemført ved Rådets direktiv 97/81/EF af 15. december 1997 vedrørende deltidsarbejde, idet den ikke sikrer kvinder, der som bibeskæftigelse udøver selvstændig erhvervsvirksomhed på deltid, men betaler bidrag som kvinder, der udøver selvstændig erhvervsvirksomhed som hovedbeskæftigelse, en passende ydelse under barselsorlov, mens kvinder, der som hovedbeskæftigelse udøver selvstændig erhvervsvirksomhed på deltid, modtager fuld barselsydelse?

[2)] Tilsidesætter kongelig bekendtgørelse af 20. juli 1971 om indførelsen af en sygeforsikring og en barselsforsikring for selvstændige arbejdstagere og medhjælpende ægtefæller artikel 21 og 23 i chartret om grundlæggende rettigheder, Rådets direktiv 92/85/EØF af 19. oktober 1992 om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af sikkerheden og sundheden under arbejdet for arbejdstagere, som er gravide, som lige har født, eller som ammer, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/54/EF af 5. juli 2006 om gennemførelse af princippet om lige muligheder for og ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv (omarbejdning), direktiv 86/613/EØF af 11. december 1986 om anvendelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder i selvstændige erhverv, herunder i landbrugserhverv, samt om beskyttelse af kvinder i selvstændige

erhverv i forbindelse med graviditet og barsel, samt rammeaftalen vedrørende deltidsarbejde, gennemført ved Rådets direktiv 97/81/EF af 15. december 1997 vedrørende deltidsarbejde, idet den ikke sikrer kvinder, der er fuldtidsbeskæftigede som dels lønmodtagere dels selvstændige erhvervsdrivende, en passende ydelse under barselsorlov, mens kvinder, der er selvstændige erhvervsdrivende på fuld tid, modtager fuld barselsydelse?«
[org. s. 15]

2) [udelades] [henvisning til de fremlagte oplysninger]

[udelades]

[sagens udsættelse]

ARBEJDSDOKUMENT